

JĘDRNIEĆ (2) *vb impf*

3 sg *praes* jędrnieje (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Być jędrnym, zdrowym, bujnym; oigere, viriditatem habere Cn (2) : Ná ktorých [gałęziach] piękne liście vftáwnie iędrnieie WitosłLut A3v.

W przen: Też w niktorych [!] [ludziach] wielką okwitość pamięci iedrniece/ á takowi fię ku wywiadowaniu historyey y ku zatrzymaniu wpamięci wiele Xiąg prawnych barzo godzą. *KwiatKsiąż* K2.

Formacje współrdzene: rozjędrnieć; rozjędrzniewać; rozjędrzniać się; objędrzniać, rozjędrzać, wyjędrzać.

JW